

и дѣца въ крестоносный походъ. Во Франції и 1212 Германії събрало ся ополченіе отъ 50,000 дѣца, подъ начиалство на священници-тѣ. А кога-то тыя малолѣтни крестоносци ся пуснали на далечный и опасный путь; то повече отъ нихъ изгынали, а мнозина отъ тѣхъ морски разбойници хванали, и гы завели въ пленъ на Турци-тѣ. Слѣдующій пятый крестоносный походъ былъ по-счастливъ, зачто-то Германскій императоръ Фридрихъ II. предумаль Турскаго Султана да устажпи на Христіанитѣ Ерусалимъ и другы градове въ Палестинії. Но чтомъ ся връналъ въ Европу Турци-тѣ пакъ завладали тыя градове.

1248 Подирь това Французскій краль Людовикъ IX. два путья ся пущаль въ походъ противъ невѣрны-тѣ. Въ пръвый путь той събралъ по-добрѣ войскъ и преминаль съ тѣхъ въ Египетъ, за да нападне най-прѣво на Египетскаго Султана, кому-то принадлежала тогава Палестинії. Людовикъ мыслилъ, че ако да покори Египетъ, то и Палестиня, като Египетска провинція, ще да припадне на Христіанитѣ. Отъ начяло тіи крестоносци одръжали побѣду надъ непріятеля и разбили неговѣ-тѣ флотъ. Но кога влѣзли въ внутреность-тѣ Египетскѣ, Турци-тѣ гы 1250 обиколили и заробили заедно съ Людовика. Така ся свръшилъ той несчастливый походъ. Людовикъ же, като падналъ въ пленъ, былъ принужденъ да връне непріятелю все, что-то завоевалъ отъ него Освѣнъ това да заплати и голѣмо количество грошове, за да го освободять отъ то робство.

1270 Слѣдъ дванадесѧть годинъ, Людовикъ IX. поискалъ пакъ да испыта свое-то счастіе, обаче, като прѣминалъ съ войскѣ-тѣ си въ Африкѣ, по-вече отъ крестоносци-тѣ измрели отъ заразителнѣ болесть а съ тѣхъ наедно и самій Людовикъ IX.

Послѣ всички тыя злосчастія Христіанитѣ не смѣяли вече да ся рѣшатъ на новъ крестоносный